

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 lipca 2014 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. S. kwoty 99.833,77 złotych wraz z odsetkami od kwot i dat szczegółowo wskazanych w pozwie i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał m. in, iż Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. X GNc 810/12 wydał na rzecz powodowej spółki nakaz zapłaty, w którym nakazał zapłatę pozwanej spółce 3P (...) kwoty 85.374,50 złotych z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Po złożeniu przez pozwaną spółkę 3 P (...) zarzutów i ich rozpoznaniu uprzednio wydany nakaz zapłaty został uchylony, co do kwoty 3.867,60 złotych i odsetek od tej kwoty, w pozostałym zaś zakresie sąd nakaz zapłaty utrzymał w mocy. Wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi wyrok uprawomocnił się i została mu na wniosek wierzyciela nadana klauzula wykonalności. W celu wyegzekwowania zasądzonych wyrokiem należności wraz z ustalonymi kosztami postępowania zabezpieczającego powód jako wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce. Egzekucja przeciwko spółce okazała się jednakże bezskuteczna i Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne.

W czasie, kiedy objęte wskazanym tytułem wykonawczym należności powstały, stały się wymagalne jak również w dacie umorzenia postępowania egzekucyjnego z powodu jego bezskuteczności funkcję Prezesa Zarządu spółki 3 P (...) pełnił pozwany R. S. i pełni tę funkcję do dnia dzisiejszego. W związku z powyższym ponosi on odpowiedzialność za zobowiązania spółki 3 P (...).

(pozew k. 3- 15)

Pozwany na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2015 roku nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. (protokół rozprawy k. 147)

Również w piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2015 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu i złożył wnioski dowodowe na okoliczność przyczyn niezgłoszenia przez pozwanego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki 3P (...) w stosownym czasie jak również podejmowanych przez pozwanego działań naprawczych w spółce.(pismo k. 146)

Następnie w piśmie procesowym z dnia 23 września 2015 roku powód rozszerzył powództwo o kwotę 15.346,53 złote z tytułu skapitalizowanych odsetek od należności głównej od kwoty 80.670,93 złote za okres od 27 września 2012 roku do dnia marca 2014 roku tj. do dnia następnego po upływie terminu określonego w wezwaniu do zapłaty, od kwoty 492, złote za okres od dnia 4 kwietnia 2012 roku do dnia 7 marca 2014 roku i od kwoty 373,97 złotych od dnia 4 lipca 2012 roku do dnia 7 marca 2014 roku, jak również odsetek ustawowych od kwoty rozszerzonego żądania pozwu od dnia doręczenia pisma dot. zmiany powództwa. (pismo k. 180 – 181)

Oświadczenie o rozszerzeniu żądania pozwu zostało następnie cofnięte przez pełnomocnika powoda na rozprawie w dniu 15 października 2015 roku (protokół rozprawy k. 192)

Zostało ono ponownie wniesione w piśmie procesowym pełnomocnika powoda z dnia 27 października 2015 roku. (pismo k. 211- 212)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka 3 P (...) została zawiązana, jako spółka celowa. W celu zakupu i dystrybucji produkowanego przez powodową spółkę (...) napoju o właściwościach redukujących objawy nadmiernego spożycia napojów alkoholowych. Jednym z udziałowców spółki (...) była powodowa spółka (...) oraz osoby fizyczne, w tym pozwany. (okoliczności niesporne)

Spółka została zawiązana w dniu 9 stycznia 2011 roku. Jako główny przedmiot działalności spółki wskazano działalność agentów zajmujących się sprzedażą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych oraz hurtowej sprzedaży napojów bezalkoholowych.

Praktycznie od początku swojego istnienia spółka posiadała ujemny kapitał własny. Przy czym w roku 2011 ujemny kapitał wynosi -55,43 %, w roku 2012 – 717,76 % a w roku 2013 – 101,07 %. Ujemny kapitał własny spółki wskazywać może na zagrożenie kontynuacji działalności spółki. Spółka 3 P (...) w latach 2010 – 2012 sukcesywnie zwiększała skalę działalności osiągając na koniec roku 2012 przychody ze sprzedaży na poziomie 192.931,16 złotych. Zysk netto jednak wygospodarowany przez jednostkę gospodarczą w całym badanym okresie był ujemny. Spółka we wszystkich okresach generowała stratę na każdym z poziomów rachunku wyników, osiągając średnią rentowność na poziomie netto dla lat 2010 – 2013 na ujemnym poziomie.

W roku 2011 spółka odnotowała wskaźnik płynności bieżącej na poziomie 2,07 co oznacza, iż posiadała zdolność regulowania zobowiązań bieżących.

Na koniec roku 2012 wskaźnik płynności bieżącej spadł do wartości 1,13. W roku 2013 nastąpił kolejny spadek wskaźnika płynności bieżącej do wartości 1,12 co wskazuje na dalszą pogarszającą się zdolność spółki do terminowego regulowania zobowiązań bieżących za pomocą wszystkich posiadanych środków obrotowych.

Spółka w roku 2011 osiągnęła wartość wskaźnika ogólnego zadłużenia na poziomie wyższym, niż 1,0 (100 %) co oznacza, że zobowiązania przekroczyły wartość jej majątku. Już na koniec roku 2011 spółka odnotowała ujemny kapitał własny. Stan, w którym kapitał własny przyjmuje wartości ujemne wskazuje na zagrożenie kontynuacji działalności spółki. Oznacza on, iż spółka miała mniej aktywów niż zobowiązań – nie byłaby w stanie spłacić całości zobowiązań wyprzedając majątek. W kolejnym roku stan ten pogorszył się jeszcze bardziej. Kapitał własny spadł do poziomu – 101.230,55.

Mimo iż spółka w roku 2011 była jeszcze w stanie regulować terminowo swoje zobowiązania bieżące to należałoby ją już uznać za niewypłacalną, gdyż nie byłaby w stanie spłacić całości swoich zobowiązań wyprzedając swój majątek. Stan niewypłacalności spółki wystąpił jeszcze przed lipcem 2012 roku.

Zgodnie z nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym przez Sąd Okręgowy w łodzi w dniu 9 sierpnia 2012 roku w sprawie X GNC 810/12 spółka winna zapłacić powodowi kwotę 85.374,50 złotych jak również kwotę 1.068 złotych i kwotę 3.617 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, co łącznie daje kwotę 90.059,50 złotych. Jeśli spółka złożyłaby wniosek o upadłość w momencie, kiedy wartość zobowiązań przekroczyła majątek spółki, czyli w roku 2011 wtedy dysponowałaby majątkiem w wysokości 166 221,10 złotych, z którego mogły być regulowane wierzytelności. Spółka (...) opierała swoją działalność przede wszystkim na majątku obrotowym, który był relatywnie łatwy do spieniężania. Tym niemniej posiadany przez spółkę majątek nie wystarczyłby w całości na pokrycie całości zobowiązania spółki wobec powoda. W pierwszej kolejności z majątku spółki byłyby bowiem zaspokajane inne należności stosownie do treści przepisu art. 342 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze m. in; koszty postępowania upadłościowego, które mogą wynosić od kilkunastu nawet do kilkudziesięciu tysięcy złotych jak również kolejność zaspokajania wierzycieli określona jest w treści przepisu art. 342 tej ustawy.

Z dużym prawdopodobieństwem majątek spółki nie wystarczyłby na pokrycie całości zasądzonej na rzecz powodowej spółki kwoty powyżej 90.059,50 złotych.

(opinia pisemna biegłego sądowego dr hab. R. P. k. 241- 258, opinia ustna uzupełniająca protokół rozprawy z dnia 2 listopada 2017 roku k. 338, nagranie 00;05;36 – 00;09;09)

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym w dniu 9 sierpnia 2012 roku przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie X GNC 810/12 sąd nakazał pozwanej spółce 3 P (...) zapłatę na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty 85.374,50 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 84.508,53 złotych od dnia 29 marca 2012 roku do dnia zapłaty, kwoty 492 złote od dnia 4 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty i od kwoty 373,97 złote

od dnia 4 lipca 2012 roku do dnia zapłaty, kwotę 1.068 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwoty 3.617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie – w terminie 14 dni od doręczenia odpis nakazu zapłaty.

Następnie wyrokiem z dnia 18 stycznia 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt X GC 659/12 Sąd uchylił wydany wcześniej nakaz zapłaty w zakresie kwoty 3.837, 60 złotych i odsetek od tej kwoty liczonych od dnia 27 września 2012 roku oraz w zakresie kwoty 95,94 złote tytułem zwrotu kosztów procesu i w tym zakresie postępowanie w sprawie umorzył, w pozostałym zakresie nakaz zapłaty został utrzymany w mocy. Postanowieniem z dnia 17 lipca 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi nadał tytułowi egzekucyjnemu w postaci prawomocnego wyroku z dnia 18 stycznia 2013 roku klauzulę wykonalności i obciążył pozwaną spółkę 3 P (...) kosztami postępowania klauzulowego w wysokości 60 złotych. (odpis postanowienia k. 25, odpis nakazu zapłaty k. 26, odpis wyroku k. 27)

Następnie postanowieniem z dnia 11 września 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od 3 P (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 5.629,39 złotych tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego w tym kwotę 3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w sprawie. Następnie postanowieniem z dnia 9 października 2013 roku sąd nadał tytułowi egzekucyjnemu w postaci prawomocnego postanowienia z dnia 11 września 2013 roku w sprawie X GC 659/12 klauzulę wykonalności i obciążył pozwaną spółkę kosztami postępowania klauzulowego w wysokości 60 złotych.

(odpis postanowienia k. 29)

W dniu 24 lipca 2013 roku (...) spółka z o.o. złożyła wniosek o wszczęcie postępowania regulacyjnego przeciwko 3 P (...) na podstawie opatrzonego klauzulą wykonalności wyroku z dnia 18 stycznia 2013 roku w zakresie należności głównej, odsetek i kosztów procesu. (wniosek k. 33)

Następnie w dniu 16 października 2013 roku wierzyciel złożył również przeciwko 3 P (...) spółce z o.o. wniosek o wyegzekwowanie ustalonych postanowieniem dnia 11 września 2013 roku kosztów postępowania zabezpieczającego.

(wniosek k. 35)

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Ł. W.w Ł.umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. z powodu bezskuteczności egzekucji, zwrócił tytuł wykonawczy wierzycielowi i ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 423, 78 złotych postanowił obciążyć nimi w całości dłużnika. (postanowienie k. 37)

Postanowieniem z tej samej daty Komornik postanowił przyznać wierzycielowi koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 1. 800 złotych. Kolejnym postanowieniem Komornik umorzył również z powodu bezskuteczności egzekucji postępowanie egzekucyjne o świadczenie w wysokości 5.989,39 złotych, ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 142,50 złotych i obciążył nimi dłużnika, przyznał wierzycielowi kwotę 300 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym obciążył nimi dłużnika. (postanowienie k. 39, 40)

W dniu 17 lutego 2014 roku powód wystosował do pozwanego R. S. wezwanie do zapłaty kwoty 94.325,67 złotych w terminie 14 dni od jego otrzymania – pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania sądowego. (wezwanie k. 108 – 109)

Powyższy stan faktyczny w zakresie spornych pomiędzy stronami okoliczności faktycznych sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów prywatnych i dokumentów urzędowych, których treść, wiarygodność ani moc dowodowa nie była przez strony w toku postępowania kwestionowana.

Sąd pominął zeznania przesłuchanych w toku procesu świadków, jako niemające istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Zeznania te, bądź to potwierdzają okoliczności faktyczne wynikające z innych dowodów przeprowadzonych w sprawie, bądź to dotyczą okoliczności niemających dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego

znaczenia jak m.in. zamiary wspólników w zakresie dokapitalizowania spółki czy też przyczyny powstania zadłużenia spółki.

W zakresie wymagającym wiadomości specjalnych tj. na okoliczność sytuacji finansowej spółki, daty powstania stanu jej niewypłacalności oraz możliwości zaspokojenia roszczeń wierzycieli także w sytuacji gdyby wniosek o upadłość spółki został zgłoszony we właściwym czasie sąd dopuścił z urzędu dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów.

W ocenie sądu dowód ten był niezbędny dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy i dokonania ustaleń faktycznych niezbędnych dla jej rozstrzygnięcia i to pomimo niezgłoszenia go przez stronę pozwaną reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika.

W ocenie sądu nieudolne działania pełnomocnika strony nie mogą pozbawiać strony prawa do wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy i ich uwzględnienia przy wydawaniu wyroku.

W ocenie sądu opinia biegłego wydana w sprawie jest rzetelna, logiczna, merytorycznie poprawna. Nie została ona skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu i z tego względu może stanowić podstawę do poczynienia w sprawie ustaleń faktycznych niezbędnych do jej rozstrzygnięcia.

Artykuł 232 zd. 2 KPC stanowi wyjątek od zasady kontradiktoryjności, a dopuszczenie przez sąd dowodu z urzędu może nastąpić jedynie wtedy, gdy nie ma innej możliwości doprowadzenia do właściwego rozstrzygnięcia sprawy. Jest to prawo sądu, a nie obowiązek, stąd skorzystanie z tego uprawnienia uzależnione jest od oceny sytuacji procesowej danej sprawy. Przyjmuje się, że dopuszczenia dowodu z urzędu nie wyklucza reprezentowanie strony przez zawodowego pełnomocnika. Niemniej celowość dopuszczenia dowodu z urzędu, zachodzi wówczas, gdy dowód z opinii biegłego jest niezbędny, a sąd nie podejmując takiej czynności dopuszcza się naruszenia art. 232 zd. 2 KPC. (tak m. in wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 7 lipca 2017 r.V CSK 629/16 L.)

Sąd zważył , co następuje:

Powództwo jest zasadne, co do kwoty 90.059,50 złotych.

Stosownie do treści przepisu art. 299 KSH jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody. (par 2 art. 299 KSH)

Przepisy § 1 i § 2 nie naruszają przepisów ustanawiających dalej idącą odpowiedzialność członków zarządu.(par 3 art. 299 KSH)

Wyżej przytoczone brzmienie okoliczności wyłączających odpowiedzialność uwzględnia stan prawny obowiązujący od 1.1.2016 r. Przed tą datą zgodnie z ówczesnie obowiązującą treścią art. 299 § 2 KSH członek zarządu mógł się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykazał, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Poprzednie brzmienie przepisu

będzie miało zastosowanie zwłaszcza wówczas, gdy rozważa się zaktualizowanie odpowiedzialności z art. 299 § 1 KSH w okresie przed 1.1.2016 r. a zatem w niniejszej sprawie.

W kontekście szkody w rozumieniu art. 299 § 2 KSH konieczne jest udowodnienie dwóch zasadniczych kwestii, tj. „czasu właściwego”, w jakim członek zarządu powinien zgłosić wniosek o ogłoszenie upadłości oraz tego, iż pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w czasie właściwym wierzyciel nie zostałby zaspokojony w całości ani w części.

Stwierdzenie braku szkody po stronie wierzyciela w świetle art. 299 KSH zakłada wykazanie, że mimo wdrożenia we właściwym czasie postępowania upadłościowego, wierzyciel nie uzyskałby w tym postępowaniu zaspokojenia swojej należności ze względu na brak wystarczającego majątku spółki. Pojęcie szkody występuje tu w znaczeniu odbiegającym od klasycznej cywilistycznej definicji szkody rozumianej jako uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, którego miarą jest różnica stanu tych dóbr z czasu poprzedzającego i następującego po zdarzeniu wywołującym szkodę. Pojęcie to należy odnosić do obniżenia potencjału majątkowego spółki, dlatego członek zarządu powinien, odwołując się do stanu majątkowego spółki istniejącego w czasie właściwym dla zgłoszenia upadłości i biorąc pod uwagę określoną w art. 342 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z

2016 r. poz. 2171 ze zm.) kolejność zaspokajania się z masy upadłości, wykazać niemożność uzyskania przez wierzyciela zaspokojenia swojego zobowiązania. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach - V Wydział Cywilny z dnia 23 marca 2017 r. V ACa 554/16

Z dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych wynika w sposób jednoznaczny, iż przesłanki odpowiedzialności Prezesa Zarządu spółki z o.o. (...) określone w powołanym wyżej przepisie zostały spełnione.

Pozwany jest Prezesem Zarządu spółki od momentu jej powstania do chwili obecnej. Egzekucja wierzytelności stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi prowadzona przeciwko spółce okazała się bezskuteczna i została umorzona.

Zgodnie z treścią przepisu art. 299 par 2 KSH odpowiedzialność ta jest jednak limitowana hipotetyczną możliwością zaspokojenia wierzyciela w sytuacji zgłoszenia przez Zarząd spółki we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki.

Przede wszystkim chodzi tu o sytuację, w której nawet gdyby wniosek o ogłoszenie upadłości (o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego, czy o zatwierdzenie układu) został zgłoszony we właściwym czasie, to i tak zostałby oddalony ze względu na fakt, że majątek spółki z o.o. nie wystarczał na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Pod przesłankę tę podpada również sytuacja, w której wniosek ten co prawda zostałby uwzględniony, ale wierzytelność podmiotu występującego z roszczeniem na podstawie art. 299 § 1 KSH i tak nie zostałaby zaspokojona. Zgodnie z art. 342 PrUpad wierzytelności podlegające zaspokojeniu z funduszy masy upadłości dzieli się na cztery kategorie. Jeżeli jednak suma przeznaczona do podziału nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich należności, to należności dalszej kategorii zaspokajają się dopiero po zaspokojeniu w całości należności kategorii poprzedzającej, zaś gdy majątek nie wystarczy na zaspokojenie w całości należności danej kategorii, to należności te zaspokajają się stosunkowo do wysokości każdej z nich (art. 344 PrUpad). Zgodnie z art. 336 PrUpad sumy uzyskane z likwidacji rzeczy, wierzytelności i praw obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską, a także prawami oraz prawami osobistymi i roszczeniami ujawnionymi przez wpis do księgi wieczystej lub nieujawnionymi w ten sposób, lecz zgłoszonymi sędziemu-komisarzowi w terminie określonym w art. 51 ust. 1 pkt 5, przeznacza się na zaspokojenie wierzycieli, których wierzytelności były zabezpieczone na tych rzeczach lub prawach, z zachowaniem przepisów ustawy. Kwoty pozostałe po zaspokojeniu tych wierzytelności wchodzi do funduszy masy upadłości. Brak szkody może więc polegać na wykazaniu przez członka zarządu, że fundusze uzyskane z likwidacji majątku upadłego zostałyby w całości przeznaczone na należności wyższej kategorii, a więc nawet gdyby stosowny wniosek został zgłoszony we właściwym terminie, to wierzyciel i tak nie uzyskałby zaspokojenia w jakiegokolwiek części. Oceniając teoretyczną możliwość zaspokojenia wierzyciela, należy odwołać się do stanu majątkowego spółki, który istniał w czasie właściwym do zgłoszenia wniosku oraz przyrostu zadłużenia i zaspokajania wierzycieli (tak A. Karolak, w: A. Mariański, A. Karolak, Odpowiedzialność, s. 65; A. Kappes, Przesłanki zwalniające z odpowiedzialności z art.

299 k.s.h., w: M. Pyziak-Szafnicka (red.), Odpowiedzialność cywilna, s. 525). Przedmiotowa przesłanka może stanowić podstawę nie tylko do zupełnego uwolnienia się członka zarządu od odpowiedzialności, ale również do jej ograniczenia, w przypadku wykazania, że wierzyciel zostałby zaspokojony tylko w części. W tej ostatniej sytuacji odpowiedzialność członka zarządu byłaby ograniczona tylko co do tej części, która zostałaby wypłacona z funduszy likwidacyjnych w przypadku terminowego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości (tak trafnie K. Kopaczyńska-Pieczniak, w: Kidyba, Sp. z o.o., 2007, s. 587; A. Karolak, w: A. Mariański, A. Karolak, Odpowiedzialność, s. 64).

Z treści opinii biegłego R. P. wynika w sposób jednoznaczny, iż nawet w sytuacji gdyby wniosek o ogłoszenie upadłości spółki 3 P (...) została zgłoszony i postępowanie takie zostałoby wobec spółki wdrożone to i tak majątek spółki pozwoliłby jedynie na zaspokojenie wierzytelności do kwoty 90.059,50 złotych. Posiadany przez spółkę majątek nie wystarczyłby w całości na pokrycie całości zobowiązania spółki wobec powoda. W pierwszej kolejności z majątku spółki byłyby bowiem zaspokajane inne należności stosownie do treści przepisu art. 342 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze m. in; koszty postępowania upadłościowego, które mogą wynosić od kilkunastu nawet do kilkudziesięciu tysięcy złotych jak również kolejność zaspokajania wierzycieli określona w treści przepisu art. 342 tej ustawy.

Jak z powyższego wynika odpowiedzialność pozwanego jest w tej sytuacji limitowana do kwoty możliwego zaspokojenia wierzyciela wynikającej z opinii biegłego.

Z powyższych względów sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 90.059,50 złotych.

W pozostałym zakresie powództwo podlega oddaleniu.

O odsetkach od zasądzonego roszczenia orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.c., zasądzając odsetki w wysokości odsetek ustawowych od dnia 20 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty, przyjmując, że pozwany pozostawał i pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu swojego świadczenia. Powodowie żądali zasądzenia odsetek ustawowych i żądania tego nie zmienili w toku procesu, mimo zmiany przepisów dotyczących odsetek wprowadzonej ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830), wobec tego Sąd zasądził odsetki wg stopy odsetek ustawowych o jakich mowa w art. 359 § 2 k.c.

Stosownie zaś do treści art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Zgodnie z przywołaną zasadą sąd zasądził odsetki od kwoty pierwotnego żądania od daty wezwania pozwanego przez powoda do zapłaty, natomiast od kwoty rozszerzonego żądania pozwu od daty, kiedy nastąpiło rozszerzenie tego żądania tj. daty doręczenia pełnomocnikowi pozwanego odpis pisma rozszerzającego żądanie pozwu (k. 351)

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie ar. 100 kpc. dokonując ich stosunkowego rozliczenia pomiędzy stronami przy przyjęciu, iż powód wygrał proces w 78 % co do wartości jej przedmiotu. Powinien zatem ponieść jedynie 22 % całości kosztów procesu.

Całość kosztów procesu poniesiona przez stronę zamyka się kwotą 14.494 złote i obejmuje opłatę od pozwu 4.992 złote, i 768 złotych, zaliczka na koszty opinii biegłego 1500 złotych i koszty zastępstw procesowego stron w kwocie po 3. 617 złotych wraz z kosztami opłaty skarbowej o pełnomocnictwa ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 r., poz. 490 j.t.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Z tej kwoty powód powinien ponieść jedynie 22 % tj. kwotę 3188,68 złotych, poniósł natomiast faktycznie kwotę 10.877 złotych. Do zasądzenia na rzecz powoda pozostaje zatem kwota 7.688,32 złote tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu.

W tej samej proporcji na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd nakazał pobrać od stron na

rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi odpowiednio kwoty 530,50 złotych i 1.880,70 tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa – kosztów opinii biegłego i kosztów stawiennictwa świadków.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron